

τέλος ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1025 ὁ δαφνοστεφῆς Βασιλεύς, ἐβδομηκοντούτης πλέον, καὶ καθ' ἣν στιγμήν παρεσκευάζε νέαν στρατείαν κατὰ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ προσφάτως ἐγκαταστάτων ἡμετέρων ὁμογενῶν.

— Καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ ;

— Μὴ ἀποκτήσας τέκνα, καθ' ὃ οὐδέποτε νυμφευθεὶς, κατέλιπε τὸ στέμμα εἰς τὸν ἀδελφὸν Κωνσταντῖνον τὸν Η', ὅστις, χάριτι θείᾳ, μετὰ τρία ἔτη ἀπεβίωσε.

— Ὅμιλεῖς αὐστηρῶς.

— Οὐχὶ πλέον τοῦ δέοντος. Καίτοι ἄγων ἤδη τὸ ἐξήκοστὸν ἐβδομον ἔτος, μόνην εἶχεν ἐνασχόλησιν τὰς ἵπποδρομίας, καὶ διενυκτέρευε περὶ κύβους καὶ κοττάβους μετὰ μίμων καὶ γελωτοποιῶν, ὑπὸ γυναικῶν ὀρχηστρίδων καὶ φιλοπαιγμόνων περιστοιχούμενος.

— Πρωτοφανῆς ἐνάσκησις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

^{Ἔπεται συνέχεια).}

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Τὸ τέλος τῆς Α' πράξεως.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ — ΕΥΡΥΜΕΔΗ

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἰδίᾳ κατερχόμενος σύντρους.*

Τὰ πάντα τώρα κατὰ πλάτος ἐξηγῶ,
τὰ δάκρυά τῆς καὶ τὴν ἰεσίαν τῆς
ἀλλὰ τίς εἶνε οὗτος; πῶς τὸν εἶδε; ποῦ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *δειλῆ*

Καλέ μου πάτερ...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *περιπτυσσόμενος αὐτῆν*

Κόρη μου....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *περίδακρυς*

Σ' ἐλύπησα....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *βαθέως στένων*

Μὴ κλαίης, λέγε· κάθησον ἐδῶ, ἐλθέ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *κλίνουσα γόνυ πρὸ τοῦ Ὑπερβόλου*
ὅστις ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον.

Πλὴν δὲν θὰ μ' ἐπιπλήξῃς....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *προσπαθῶν νὰ μειδιάσῃ*

"Ὅχι, κόρη μου·

τὰ δάκρυά σου παῦσαι.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *καταγλιθοῦσα τὰς χεῖρας αὐτοῦ.*

Πάτερ μου καλέ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *θωπεύων αὐτῆν*

Εἰπέ μοι πάντα.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *δισταζούσα.*

Νὰ σοὶ εἴπω....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐνθαρρύνων αὐτῆν.*

Λέγε μοι.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *μετὰ δειλλίας ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἶτα*
τὸ θάρρος ἀνακτῶσα.

Μίαν ἡμέραν ἔτρεχον ἐν τῇ αὐλῇ

τὰς χρυσαλλίδας πρὸ ἐμοῦ διώκουσα,

ὅτ' ἐκ τῆς θύρας, ἣτις ἦτο ἀνοικτὴ

εἰσῆλθε νέος ὡς ὁ Φοῖβος ἐκλαμπρος

ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων κάπρον φοβερόν.

Ἐρυθρίωσα ἔστην τότε ἀναυδος

μὴ ἐννοοῦσα πῶς εἰσῆλθε καὶ πρὸς τι.

Αἴφνης τὸν κάπρον ρίπτει ἐκ τῶν ὤμων του,

καὶ ἐνῶ πίπτει ἐπ' αὐτοῦ ψυχολιπῆς

διὰ νευμάτων μοὶ ζητεῖ βοήθειαν

ἐπιδεικνύων τὰς χαινοῦσας τρεῖς πληγὰς.

Τρέχω, τῷ φέρω ὕδωρ, πίνει εὐχαρῖς,

καὶ μετ' ὀλίγον συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν

μοὶ διηγεῖται τὰ κατὰ τὴν θήραν του,

καὶ πῶς τὸν κάπρον κατεφόνευσε λοχῶν,

τὸν κάπρον, ὅστις οὕτω τὸν ἐπλήγησεν.

"Ὅτε ἠγέρθη πρὸς ἀποχαιρετισμὸν,

τὰ γονάτά του ἰσχυρῶς ἐκάμπτοντο

καὶ ἠδυνάτει νὰ βαδίσῃ ἀσφαλῶς.

Τί ὄφειλον νὰ πράξω τότε, πάτερ μου;

ἦτο γλυκύς, ἀνδρεῖος, ἦτο ἀσθενής,

καὶ δὲν ἠρνήθη εἰς αὐτὸν τὸν οἶκόν σου.

Ἡ μαῖα, ὡς τὸν εἶδεν, ἔρρηξε φωνήν,

ἀπέτιλε τὴν κόμην ἐκ τῆς θλίψεως,

ἀλλ' ὅτ' ἐπέισθη πόσον ἤμην σταθερὰ

ἐνέδωκεν ἐν τέλει καὶ εἰγήσεν.

Δέκα ἡμέρας μείνας οὗτος παρ' ἐμοὶ

τὴν ἐνδεκάτην εἰς τὴν πόλιν ἐφυγεν

ἐκ τῶν πληγῶν του ἐντελῶς θεραπευθεὶς.

Ἄλλ' ἔκτοτε, ὦ πάτερ, ἀγαπώμεθα

καὶ δόντες τὴν ἐγγύην ἐν κρυπτῷ ἡμεῖς

τὸν γάμον τώρα παρὰ σοῦ προσμένομεν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *συγκεικνημένος*

"ὦ Εὐρυμέδη, ἀλλὰ πῶς γνωρίζεις σὺ

ὅποῦς εἶνε οὗτος, πόθεν ἔρχεται;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἐρθουσιωδῶς*

"ὦ, νὰ τὸν ἴδῃς, νὰ λαλήσῃς μετ' αὐτοῦ,

καὶ θὰ νοήσῃς πῶς με ἐσαγήνευσεν.

Πῶς θέλει νὰ σὲ ἴδῃ, πῶς σὲ ἀγαπᾷ!...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Καὶ ἔκτοτε δὲν ἦλθε;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Πῶς δὲν ἦρχετο;

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

"Α!...

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Καθ' ἐκάστην, ὅπως συναντήσῃ σέ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Πρὸ πόσου χρόνου ἀγαπᾶσθε;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ.

Πρὸ μηνός.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἀπορῶν.*

Καὶ πῶς ἐσαχτάς δὲν μοὶ ὠμολόγησας

τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Ἐφοβήθην· καὶ αὐτὸς
 ἔλθων πρὸς τὴν ἐσπέραν μὲ ἐπέπληξεν·
 ἀλλ' ὡς σὲ εἶδον σήμερον ἐθάρρησα
 καὶ ἐσκεπτόμεν νὰ σοὶ εἶπω πάντα, ναί,
 διότι πάσχω, πάτερ, ἡ ταλαίπωρος.
 Πέντε ἡμέρας δὲν τὸν εἶδον, ἐννοεῖς;
 τί γίνεται; ποῦ εἶνε; πῶς δὲν ἔρχεται;
 Καὶ ἔπεμψα τὴν μαῖαν, ἵνα μάθῃ τι...
 ἀλλ' ἐπανῆλθε δυσδαιμόνως ἀπρακτος.
 ὦ, σὺ νὰ εὕρης τοῦτον, πάτερ ἀγαθέ,
 τὸ βλέμμα σου μοὶ λέγει ὅτι ἔστερξας·
 γελᾷς... θὰ μοὶ τὸν δώσης; λέγε' ὄχι; ναί;
 ἰδέ με, πάτερ.... ἀπὸ τῶν χειλέων σου,
 ἡ εὐτυχία τῆς ψυχῆς μου κρέμαται.
 Εἰπέ μοι, πάτερ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀσπαζόμενος αὐτὴν
 Ἔστω....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ κλαίονσα ἐν χαρᾷ
 Ἄ, εὐχαριστῶ!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀπομάσσω τὰ δάκρυά του
 Ἔ, ἔ!.. κ' ἐγὼ δακρύω, Εὐρυμέδῃ μου,
 ἀρκεῖ νὰ ζήσης εὐδαιμόνως μετ' αὐτοῦ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐν πεποιθήσει
 ὦ, περὶ τούτου, πάτερ, ἔσο βέβαιος,
 διότι μὲ λατρεύει ὅπως σὺ αὐτὸς.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ
 Θὰ μὲ ἀφήσης ὅμως αὐτεξούσιον
 νὰ πράξω ἐλευθέρως ὅ τι ἐννοῶ.
 Τὸν γάμον ἴσως θὰ ὀρίσω ὕστερα,
 ὡς καὶ τὸν τόπον, καὶ πᾶν ἄλλο σχετικόν,
 διότι ταῦτα εἶνε ἀλληλένδετα
 μετὰ τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἔξασκῶ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περιχαρῆς
 Πᾶν ὅ τι θέλεις πράξον, εἶσαι κύριος·
 ἐγὼ δὲν ἔχω ἄλλον πόθον ἢ αὐτόν,
 σὺ δ' ὀρίσον τὸν γάμον κατὰ βούλησιν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ μειδιῶν
 Καὶ τώρα πῶς καλεῖται;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ
 Φαίαξ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀναπηδῶν ἔντρομος·
 Φαίαξ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐκπληκτος
 Ναί.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐν νευρικῇ ταραχῇ.
 Καὶ ὁ πατήρ του; τίς;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἀφελῶς
 Ὁ Ἐρασίστρατος.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀπελπισ
 Κατάρτα!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ὑπερηφάνη ἐκπληκτος
 Πάτερ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ διατρέχων τὴν σκηνὴν
 Ἄ, ποτέ, ποτέ, ποτέ!....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐμβρόντητος

Οἴμοι! τί λέγεις;

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ὀργίλος.

Ἄ, ὄχι εἶν' ἀδύνατον·
 τὸν πνίγω μᾶλλον διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περιφροσ.
 Θεοί!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ.

Τί; τί;... ὁ Φαίαξ ἐν τῷ οἴκῳ μου;
 ἦλθε;... τὸν εἶδες;...

ΕΥΡΥΜΕΔΗ μόλις δυναμένη νὰ λαλήσῃ.
 Πῶς; ἀλλὰ τὸν ἀγαπῶ!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ὡς μαινόμενος.

Ποῦ εἶνε ὁ ἀχρεῖος ὅστις ἐκλεψε
 τῆς θυγατρὸς μου τὴν καρδίαν;
 ΕΥΡΥΜΕΔΗ τείνουσα πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖρας.
 Πάτερ.....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Ποῦ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περίτρομος.

Φοβοῦμαι τὴν ὀργὴν σου, πάτερ· συνέλθε...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐτραγκαλιζόμενος βιαίως αὐτὴν
 ὦ Εὐρυμέδῃ, ὄχι... δὲν τὸν ἀγαπᾷς...
 δὲν ἦλθε, δὲν τὸν εἶδες, σὲ ἠπάτησαν...
 Εἰπέ μοι ὅτι ἀγνοεῖς τὸν ἄνθρωπον,
 ὅτ' εἶνε ἄλλος ὁ μνηστήρ σου... ἄλλος, ναί,
 δὲν εἶν' ὁ Φαίαξ... λέγε, λέγε, κόρη μου...
 Φοβοῦμαι μὴ συντρίψω τὴν καρδίαν σου...
 δὲν θ' ἀποθάνῃς ἐὰν αἰφνης ἀρνηθῶ!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἀταράχως.

Ὁ Φαίαξ εἶνε, πάτερ, πλὴν τί ἔπραξεν;

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ πίπτων ἐπὶ τῆς ἑδρας.

ὦ, δυστυχία!... ὦ, ταλαίπωρος ἐγὼ!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ μετὰ μικρὰν σιγὴν.

Ἐκπεπληγμένη σὲ ἀκούω λέγοντα
 καὶ νὰ συνέλθω προσπαθῶ εἰς ἐμαυτὴν·
 ἀλλὰ οἱ λόγοι οὗτοι μ' ἐκεραύνωσαν
 καὶ ἐκ τοῦ κτύπου μένω ἔτι ἐνεᾶ
 ζητοῦσα ἔρμα ἐν τοιαύτῃ λαίλαπι
 ἐπισκηψάση αἰφνιδίως ἐπ' ἐμοῦ.
 Ἄν ἦτό τις καχοῦργος τί θὰ ἔλεγεσ,
 τί πλεῖον ὄσων εἶπας βρέμων κατ' αὐτοῦ
 κατασυντρίβων οὕτω τὴν καρδίαν μου;
 Δὲν εἶνε γόνος παλαιγόνου γενεᾶς
 ἴσος ἐν δόξῃ πρὸς τὸν μέγαν οἶκόν σου,
 ὃν ὑπὲρ πᾶν γεραίρω, ὕστατος θαλλός;
 τὸν πάππον του δὲν ἔχει ἐν τοῖς κύμασι
 τῆς Σαλαμῖνος ἔνδοξον πολεμιστὴν
 ὅπως σὺ ἔχεις τὸν πολὺν Καλλιμάχον
 ἐν Μαραθῶνι ὅπου ἔπεσε θανών;
 Καὶ πῶς εὕρισκεις ὅτι εἶν' ἀνάξιος
 τῆς θυγατρὸς σου εὐπατρίδης ὡς αὐτός;
 Δὲν τὸν γνωρίζεις, πάτερ μου, τὸν Φαίακα,
 ἴσως παρ' ἄλλων ἤκουσας περὶ αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἂν σ' εἶπον εἶνε ψεύσματα,
 διότι εἶνε μεγαλόψυχος ἀνὴρ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐγειρόμενος ἐν ὄργῃ
καὶ μεταβαίνων δεξιᾷ.*

Νὰ μὴ ἀκούσω λέξιν περὶ Φαίακος . . .
πῶς εἶπας; . . . εἶνε μεγαλόψυχος ἀνὴρ;

Βλέπων δὲ τὴν Ἐδρυμέδην ἐτοιμάζεται τὰ ἀπαρτήσῃ.

Σίγα, δὲν θέλω . . . Λέγε . . . τί σοὶ ἔλεγε; . . .
"Ὅχι! . . . νὰ φύγῃς, δὲν ἀκούω . . . φύγε, ναί!"

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἰδίᾳ περιδάκρυς.*

"ὦ πάτερ μου, ὑπέκω εἰς τοὺς λόγους σου,
ἀφοῦ τὸ θέλω, κόρη εὐπειθῆς ἐγώ,
ἀλλ' ἂν ποτ' ἐπανάλθῃς εἰς τὸν οἶκόν σου
μετ' εὐπλοίαν φέρων πάλιν θησαυροὺς,
τὸν πόδα πρόσχευς, βαίνει βραδυκίνητος
μήπως προσκόψῃς ἐπὶ τάφου χθαμαλοῦ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *αὐστηρῶς.*

Τί ψιθυρίζεις ἰσταμένη ἔκλυπος;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *περίλυπος.*

Οὐδέν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐν συγκινήσει.*

Εἶπέ μοι . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *βαίνουσα πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾷ.*

"Ὅχι, πάτερ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐκέτης.*

Κόρη μου . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἀδάκρυτος.*

Σὲ ὑπακούω.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *κλαίων ὡς ἐξήλθετ ἡ Ἐδρυμέδην.*

'Ἄλλ' ἐγὼ σὲ θανατῶ! . . .

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Προτιμῶ τὴν εὐμένειαν ἐν τῇ κατακρίσει ἢ τὴν
κοινοτοπίαν ἐν τῷ ἐπαίνῳ.

*

Ἡ γαλήνη δίδει ἀξιοπρέπειαν.

*

Ἐνίοτε ἄλλως σκέπτεται τις καὶ ἄλλως αἰσθάνεται.

*

Εὐκολώτερον εἶνε τις γενναϊόφρων ἢ δίκαιος. Ἡ γεν-
ναιοφροσύνη προέρχεται ἐκ τῆς καρδίας, ἡ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ λογικοῦ.

*

Ἐπάρχουσιν ὄργανισμοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ εὐτυ-
χία εἶνε ἀπαραίτητος ὅπως ὁ ἥλιος — ἡ λύπη τοῦς
φονεύει.

*

Ἐναδρυνόμενος διὰ τὸν ἔρωτα ὃν ἐμπνέει εὐρί-
σκει ὀλιγωτέραν ἡδονὴν εἰς τὸ ὅτι ἀγαπᾷ παρά εἰς
τὸ ὅτι ἀγαπάται.

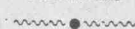
*

Εἶνε τις ὑπέρτερος ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων δὲν
ἔχει τὴν ἀνάγκην.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Α'.

Ἦσαν ἐν συνόλῳ ἑπτακόσιοι μέχρις ὀκτακο-
σίων τοῦλάχιστον. Μετρίου ἀναστήματος, ἀλλ'
εὐρωστοί, εὐκίνητοι, εὐκαμπτοί, καὶ πλασμένοι
πρὸς τὰ τολμηρότερα τῶν ἀλμάτων, ἐπήδων,
φωτιζόμενοι ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀνταυγείας τοῦ
ἡλίου, ὅστις ἔδυνε ὀπισθεν τῆς πρὸς δυσμᾶς τοῦ
λιμένος ὁροσειρᾶς. Ὁ ὑπέρυθρος ἡλιακὸς δίσκος
μετὰ μικρὸν ἠφανίσθη καὶ τὸ σκότος περιεκά-
λυψε τὴν θαλασσίαν λίμνην, ἣν περιβάλλουσιν
δειράδες μακρυνῶν βουνῶν.

Αἰφνιδίως ὀλόκληρον τὸ ἄγλημα ἐστάθη ἀκί-
νητον. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπεφάνη ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ βουνοῦ. Ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ σταθ-
μοῦ, ὅστις ἔκειτο εἰς τὴν ἀκρωτάτην κορυφὴν
τοῦ παμμεγέθους βράχου, δὲν διέκρινέ τις τί
συνέβαιεν ὑπὸ τὰ δένδρα.

— Σοσσ!.. Σοσσ!... ἐσύριζεν ὁ ἀρχηγὸς μετὰ
χειλέων ἐξωγκωμένων, δίκην σάλπιγγος.

— Σοσσ!... Σοσσ!... ἐπανάλαβε τὸ παράδο-
ξον ἄγλημα ἀπὸ κοινοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἦτο ὃν ἀλλόκοτον, ὑψηλοῦ ἀ-
ναστήματος, περιτετυλιγμένον ἐντὸς δέρματος
πιθήκου, μὲ τὸ τριχωτὸν μέρος ἐξωθεν, μὲ τὴν
κόμην μακρὰν καὶ λοχμῶδη, μὲ κοντὴν γε-
νιάρδα, καὶ πόδας γυμνοὺς, μὲ πέλμα τραχὺ
ὡς ὑπλὴν ἵππου.

Ἦψωσε τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ ὑπέδειξε τὴν
χαμηλοτέραν κορυφὴν τοῦ ὄρους, πάντες δὲ οἱ
λοιποὶ ἀμέσως ἐπανάλαβον τὸ κίνημα, μετὰ
στρατιωτικῆς, ἢ μᾶλλον μηχανικῆς ἀκριβείας,
ὡς ἀληθῆ νευρόσπαστα, κινούμενα ὑφ' ἐνός καὶ
τοῦ αὐτοῦ ἐλατηρίου. Ὁ ἀρχηγὸς κατεβίβασε
τὸν βραχίονα. Κατεβίβασαν αὐτὸν καὶ πάντες
οἱ λοιποὶ. Ἐκυψε πρὸς τὴν γῆν. Πάντες ἔκυ-
ψαν ἐν τῇ αὐτῇ στάσει. Ἐλαβε τὸ χονδρὸν
ρόπαλόν του, κραδαίνοντο. Ὅλα τὰ ρόπαλα
μετ' ὀλίγον ἐκραδαίνοντο, περιγράφοντα τὸν
αὐτὸν κύκλον, τὸν ὁποῖον διέγραφε καὶ τὸ ἰδι-
κόν του.

Κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς ἐστράφη, διωλίσθησε διὰ
τῶν θάμνων, καὶ ἐφθασεν ἐρπύζων ὑπὸ τὰ δέν-
δρα. Τὸ ἄγλημα ἠκολούθησεν αὐτὸν ἔρπον.

Ἐν διαστήματι δέκα λεπτῶν, ὅλον ἐκεῖνο τὸ
πλῆθος διῆλθε τὰς ὑπὸ τῶν χειμᾶρῶν κοιταν-
θείσας ἀτραπούς τῶν βουνῶν, χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ
οὔτε ἐνός χάλικος ἢ προστριβῆ.

Μετὰ ἐν τέταρτον ὥρας, ὁ ἀρχηγὸς ἐστάθη·
καὶ ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἐσταμάτησαν, ὡς ἐὰν
αἰφνης ἀπελιθώθησαν.

Διακόσια μέτρα κάτωθεν, ἐξετείνετο ἡ πό-
λις, κεκλιμένη κατὰ μῆκος τῆς σκιαυροῦς θα-